

"Mayday. Mayday. Mayday. Dit is de Fénix. We hebben hulp nodig. Onze schipper... Volgens mij is hij dood. Ik weet niet wat ik moet doen."

Vierentwintig uur eerder

"Golf del Sur, por favor," zeg ik tegen de buschauffeur, terwijl ik mijn buskaart bij de scanner houd. De Spaanse man kijkt me onderzoekend aan en vraagt waar ik vandaan kom.

"Holanda," antwoord ik.

"Bienvenida a Tenerife," zegt hij en hij gebaart dat ik door kan lopen. Ik ga schuin achter hem zitten, zodat ik alles goed kan zien.

Zenuwen gieren door mijn lijf. Tegelijkertijd barst ik bijna uit elkaar van enthousiasme. Terwijl de bus vertrekt en we het vliegveld achter ons laten, verschijnt de vulkaan in mijn gezichtsveld. Achter me hoor ik een man Nederlands spreken. Hij vertelt aan de telefoon dat hij veilig gearriveerd is en nu naar de haven van San Miguel gaat, maar dat hij eigenlijk niet weet waar hij nou precies moet zijn. Ik voel de zenuwen toenemen.

Zal hij straks ook aan boord zijn?

Het duurt niet lang voor we Las Chafiras voorbij zijn en ik kijk om, op zoek naar de Nederlandse man. Ik zie een man

met een T-shirt met daarop een Nederlandse tekst. Dat moet hem zijn.

Ik steek mijn hand naar hem op.

“San Miguel?”

Hij knikt en staat op.

“Weet je welke bushalte ik dan moet hebben?” vraagt hij.

Als de bus na twee haltes opnieuw optrekt, druk ik op de knop en pak ik mijn spullen bij elkaar.

“Weet je toevallig ook de weg naar de haven?” vraagt de man.

“Ik moet naar de haven, dus volg mij maar. Het is niet ver.”

Ik kijk hem even onderzoekend aan. Durf ik het te vragen?

“*Gracias,*” zeg ik bij het verlaten van de bus tegen de chauffeur.

“*De nada, guapa. Buen día.*”

“*Igualmente!*” antwoord ik.

“Spreek jij Spaans?”

Ik moet lachen om de verbazing in de stem van de man. Dat had hij duidelijk niet verwacht.

“Een beetje,” zeg ik. We pakken onze spullen uit de bagagecompartimenten en ik wijs welke kant we op moeten. We lopen een tijdje in stilte. Ik heb even de gelegenheid om me mentaal voor te bereiden en om mijn ontmoeting met deze man te analyseren.

Hij zat in dezelfde bus en moet ook naar de haven. Hij heeft een grote weekendtas bij zich en een waterdichte rugzak, net als ik. De kans dat we de komende week op hetzelfde zeilschip bivakkeren is enorm groot.

“Wat brengt een meisje als jij zo helemaal in haar eentje naar Tenerife?”